

अग्नि

अग्निरूपं खदीजं वङ्गिमुखे त्रिसं। तेन अग्निना
हृतिकाशु त्रिसं। ताच्च दैवागतगर्भरक्षार्थं
शश्वनं प्रविश्य प्रसूताः। तेन अग्निभूरिति
कार्त्तिकेयः। जले झी। इति वेदपुराणे। यथाह
मनुः—

“ब्रह्मौ इत्ताङ्गतिः सम्भगादित्वमुपतिष्ठोते।

आदिवाज्ञायते दृष्टिर्दृष्टिरेत्तर्वं ततः प्रजाः॥

अग्निभूतिः, एं, (अग्नि+भू+ति)। बौद्धमेदः।

सच्च शेषजीनाचार्यंशिष्यः। इति हेमचन्द्रः।

अग्निमणिः, एं, (अग्नि+मणि+ति)। इति जटाधरः॥

अग्निमन्त्रः, एं, (अग्नि+मन्त्र+ति)। इति मन्त्राति इति। मन्त्र विलो-
डने। कर्मणि अग्न्।) गणिकारिकाट्टः।

इत्यमरः॥ (यथा वैद्यकी,—

“अग्निमन्त्रः अग्न्युद्दृढं वीर्योऽस्यः कपवातहृत्।

पाण्डुनुत् कटुकस्तिक्ष्मुवरो मधुरोऽग्निदः”॥

अग्निमन्त्रकुस्तमग्नाक्तु—

“अग्निमन्त्रमववालसुनीता

सप्तरात्मदके सुसाधिता।

तत्रतप्त्वतयुक्तप्राचिता

हित्तुना जनितवासदासिता”॥

अग्निपच—

“अग्निमन्त्रोऽथ हृदयस्य त्रिदोषशमनः सरः॥

अग्नामानहृदिंहा शोषयच्छूरोगविषयः॥”॥

अग्निमारतिः, एं, (अग्नौ जटरामिविषये मारतिः
हनुमान् इति। तस्य जटरामी वातापिग्रन्थतयो
रात्रासाः भस्तीभूता आसन्। इत्यसौ अग्निमा-
रतिरूपते) अग्नस्त्वमुनिः। इति हेमचन्द्रः॥

अग्निसुखः, एं, (अग्नि: सुखं यस्य, बड्डीहिः।)
देवता। ब्रह्मणः। इति मेदिनी॥ चित्रकट्टः।
भक्तातकः। इति विश्वः॥ (झी। अग्निः पञ्चसु
मुखेषु।)

अग्निसुखो, झी, (अग्निरिव सुखं यस्याः। बड्ड-
ीहिः।) भक्तातको (भेला)। इत्यमरः॥ ला-
ट्टुलिकी। इति राजनिर्वर्णः॥

अग्निरक्षणं, झी, (अग्ने: रक्षणम्। बछीतपुरुषः।)
अग्न्याधारां। अग्निहोत्रं। इति हेमचन्द्रः॥

अग्निरजाः, [स्] एं, (अग्ने: रजः स्फुलिङ्गाद्यवा-
द्यः। इन्द्रगोपायाकीटः। इति हेमचन्द्रः। (झी—
अग्निवीर्यं। खंडे।)

अग्निरहा, झी, मांसरेहिणी। इति राजनिर्वर्णः॥

अग्निर्द्वंकः, चि, (अग्निः जटरानलं वर्द्धयति इति)
अग्नि+धृ+गुरुः।) अग्निर्द्विकारकौषधा-
दिः। आग्रेयः। इति वैद्यकं।

अग्निरक्षमः, एं, (अग्ने: वक्षमः उद्दीपकतात् प्रियः।)
साक्षट्टः। राजः। इति राजनिर्वर्णः॥

अग्निराहः, एं, (अग्ने: वाहः।) धूमः। इति चि-
काराद्येषः। (कागः।)

अग्निराजः, एं, (अग्ने: बाङ्गरिव।) धूमः। इति
जटाधरः॥ (प्रियवतपुत्रः।) सायम्भुवमनुपृष्ठः॥

अग्निरितः, एं, (अग्निः वेत्ति इति विदः किप्।)
अग्निरितः। अग्निहोत्री। इति हेमचन्द्रः॥

(अग्निसंकारजः।)

अग्निवीर्यं, झी, (अग्नि: वीर्यं उत्पत्तिस्यानं यस्य तत्।
अग्ने: स्वर्णस्य उत्पत्तिं यथाह मनुः—
“अग्निमेद्यस्य संयोगात् देहं रूपस्य निर्वभौ।
तस्मात् तयोः स्वयोराच निर्णयो गुणवत्तः”॥)
खंडे। इति चिकाराद्येषः॥

अग्निवीर्यं, झी, (अग्ने: वीर्यं सारद्वः।) खंडे।
इति राजनिर्वर्णः॥ (चि, अग्नितुल्यदद्ये।)

अग्निशिखः, झी, (अग्नेरिव शिखा केशः अस्य।)
खंडे। इति राजनिर्वर्णः॥ कुद्धुमं। कुद्धुमपुर्वं।

अग्निशिखः, एं, (अग्नेरिव शिखा केशः अस्य।)
इति मेदिनी॥ (जाङ्गलिङ्गदः।)

अग्निशिखः, एं, (अग्नेरिव शिखा रक्षवर्णः वैश्वः
अस्य।) कुद्धुमं। कुद्धुमं। दीपः। वाणः।
इति शब्दरत्नावली॥

अग्निशिखा, झी, (अग्नेरिव शिखा केशः अस्याः।)
लाङ्गलिकीकृदः। विषलाङ्गला इति भाषा।

दृद्धविशेषः। तस्य वर्ण्योदयः। विश्वल्या १ अ-
नन्ता २ फलिनी ३ शक्कपुष्पी ४। इत्यमरः॥

(अग्ने: शिखा।) ज्वाला। आगुनेर शिष इति
भाषा॥

अग्निशेखरं, झी, (अग्नेरिव शेखरं केशः अस्य।)
कुद्धुमं। इति राजनिर्वर्णः॥

अग्निशोमः, एं, (अग्नोनं स्तोमः। अग्ने: स्तु-
स्तोमसोमा इति षष्ठः।) यज्ञविशेषः। इति
शब्दरत्नावली॥ तस्य विधिः। व्योतिश्योमेन
खंडकामो यज्ञेतेति वाक्यविहितञ्चोत्तोमान-
मकयागविशेषस्य गुणविकारोद्गुणिष्ठोमो नाम।

तस्य कालो वसन्तः। तत्राधिकारी अधीतवेद
ज्ञाहितामित्यः। द्रव्यं सोमः। देवता इन्द्रवाच्या-
दयः। ऋत्विजः घोडः। तेषाम्बृत्यारोग्याः।
होटगणः १ अध्वर्युगणः २ ब्रह्मगणः ३ उद्गाट-
गणः ४। एकैकस्य गणस्य चत्वारस्त्वावारः। तत्र
होटगणे होता १ प्रशास्ता २ अच्छावाकः ३ ग्रावस्तोता ४। अध्वर्युगणे अध्वर्युः १ प्रति-
प्रस्त्राता २ नेष्टा ३ उद्ग्रेता ४। ब्रह्मगणे ब्रह्मा १
ब्राह्मणाच्छंशी २ अग्नीहृ ३ पौता ४। उद्गाट-
गणे उद्गाता १ प्रस्तोता २ प्रतिहत्ता ३ सु-
ब्रह्मणः ४। स च पञ्चाहसाध्यः। प्रथमदिने
दीक्षा दीक्षयोगादितदङ्गानुषानं। तत्र दीपोय-
दिवसे प्रायशोययागः सेमलताक्रयणं। ततो
दीपोयदीपतीयचतुर्थदिवसेषु प्राप्तः काले सायंकाले
च प्रवर्णीयप्रसदामकायागानुषानं। चतुर्थदिवसे
प्रवर्णीयाहानानन्तरं अग्नीयोमीयपञ्चुषानं।

तत्र यस्य यजमानस्य गृहे पिठपितामहप्रपिता-
महानां मध्ये केनापि वेदो नाधीतोऽग्निष्ठोमो
वा न कृतः स दुर्बालाणो भवति। तस्य दै-
त्रीचारणपि हारायाच्चिनप्तुः कर्त्तव्यः। यस्य

यजमानस्य पिठपितामहप्रपितामहानां मध्ये
केनापि सेमपानं न कृतं स्वात् तस्य सेमपान-
विच्छेददोषपरिहारार्थमैत्रामपश्चनुषानं कर्त्तव्यः।

इत्यं चयाणां पश्चनां युगपदालम्पपद्मे एकमि-
मित्रे यूपे चयाणां पश्चनां बन्धनं। इत्यं पशु-
न्यानुषानं चतुर्थदिवसे तस्मिन्देव दिने वा

अग्नि

द्वतीयभागे उत्थाय प्रयोगारम्भः कार्यः। तत्र
पाचासादनं। पाचाणि च यहायसां स्याल्य-
चेति। तत्र ग्रहपाचाणि वित्तिमाचाणि
उलूखलाकाराणि। ऊर्ढपाचाणि चमसाचाणि
तावत्परिमितान्येव तिर्थगाङ्गातीनि कोणचतु-
र्यविशिष्टानि धारणार्थदण्डयुक्तानि। स्याल्य
मार्चिक्यः। ततः आरभ सेमलताकण्डनेन
सेमसं निष्कास्य यहैसमसैच हामः
कर्त्तव्यः। तत्र सूर्योदायगन्तरं अग्नेयपश्चयागः
कर्त्तव्यः। एवमुक्त्याप्यर्थान्ते द्वते प्राप्तः सवन-
समाप्तिः। ततो भथ्यन्दिनसवनं। तत्र दक्षिणा-
दानं। दक्षिणा च दादशोत्तरशतं गावः। तत-
स्तूतीयसवनं। इत्यं प्राप्तः सवनमाथ्यन्दिनसवन-
द्वतीयसवनं रूपसवनत्रयात्मकः अग्निष्ठोमः प्र-
धानयागः। इतरेऽग्न्यागाः। द्वतीयसवनसमा-
स्युत्तरसवनभृत्यागः। उदके वस्त्रदेवताकुरो-
डाशहामः। तदनन्तरमनुबन्ध्या पश्चयागः।
तत्र गौः पशुः। तस्य कलिनिष्ठित्वात् तस्य
च निवातात् तत् स्थाने आमीक्षायागः। तत
उदयनीया तत उदवसानीया। सा च पञ्चम-
दिवसे यावद्वात्रि कर्त्तव्या। तस्मापावग्निष्ठोम-
यागसमाप्तिः। इत्यमिष्ठोमयागीयपदार्थका-
सूची॥

अग्निष्ठः, एं, (अग्नौ तिष्ठतीति। अग्नि+स्ता+कः।)
लौहमयतयुक्तादिभर्जनपात्रं। इति चिकार-
शेषः॥ (कडा इति भाषा।)

अग्निशः, एं, (अग्ने: सखा इति समाप्ते राजाह-
सखिभृत्यूच इति समाप्तान्तरूपः।) वायुः।
वायुसखोऽग्निरिति दर्शनात्॥

अग्निसन्दीपनं, चि, (अग्ने: सन्दीपनम्। सम्+
दीप्+ल्यूट्।) वङ्गिर्द्वंकौषधादि। यथा,—
“एका लड्डुनागपुष्पाणां मात्रोत्तरविवर्द्धिता।
मरिचं पिपली शुरकी चतुः पश्चमहुत्तरा।
द्रव्याणेतानि यावन्ति तावती सितश्चकर्ता।
चूर्णमेतत् द्रव्याकारं परं”॥

इति भावप्रकाशः॥

अग्निसन्दीपनं हृदयं लवणार्दकभक्षणं।
इति राजवस्त्रमः॥

अग्निसम्भवः, एं, (अग्निः समभवो यस्य सः। अग्नि-
+सम्+भू+यप्।) अरण्याकुसम्भवः। इति राज-
निर्वर्णः॥ (कार्त्तिकेयः। चि। अग्निसमुत्पन्नः।)

अग्निसहायः, एं, (अग्ने: जटरानलस्य सहायः
उद्दीपकः। कपोतमस्य सहायिर्द्वात्।) वनकपोताः। इति राजनिर्वर्णः॥ (अग्ने: सहायः
बन्धुः। वायुः।)

अग्निसारं, झी, (अग्नेरिव सारः वलं यस्य।)
रसाङ्गनं। इति राजनिर्वर्णः॥

अग्निसम्भनं, झी, (अग्ने: लम्भनम्। बहीतव्-
पुरुषः।) मन्त्रौषधिदारा अग्नेहादिकार्ग्रक्ति-
निवारणं। तदथा,—

“मालूरस्य वसां स्त्री जलौकां तत्र पेषयेत्।